

„Idet folketinget opfordrer boligministeren til at skrinlægge planerne om en almindelig forhøjelse af lejen i den ældre boligmasse, fortsætter det behandlingen af den foreliggende sag.“

Dette forslag forkastedes med 141 stemmer mod 5 (DK), idet 1 grønlandsk medlem afholdt sig fra at stemme.

Til 2. behandling stillede *Alfred Jensen* m. fl. ændringsforslag om, at der kun skulle kunne pålægges lejerne lejeforhøjelser i henhold til lejelovens § 76 for forbedringer, som et flertal af lejerne havde givet samtykke til at få udført på dette vilkår.

Endvidere foresloges det at give lejelovens § 137 følgende tilføjelse som nyt stk. 2:

„Nægter en ejer at tiltræde en aftale om bytning af lejligheder, er lejerne berettiget til at indbringe spørgsmålet for boligudvalget, der da træffer endelig afgørelse.“

Efter at disse ændringsforslag var forkastet, blev lovforslaget ved 3. behandling vedtaget enstemmigt med 83 stemmer, idet 43 medlemmer (V, KF og de 2 grønlandske medlemmer) afholdt sig fra at stemme.

---

67. Lov om ophævelse af lov om renten af udlån mod pant i fast ejendom. (Boligminister *Bundvad*). [A. sp. 921. C. sp. 889].

Fremsat skriftligt $^{22}/_1$ (F. sp. 1953). 1. beh. $^{30}/_1$ (F. sp. 2309). Partiernes ordførere: Carl Petersen, Søren Jensen, Thestrup, Aage Fogh, Niels Andersen og Alfred Jensen. Henvist til udvalg på 17 medlemmer (Carl Petersen, Holger Eriksen [formand], Hans Knudsen, Kolbjørn, Holger Larsen, K. Axel Nielsen, Chr. Thomsen, Aage Fogh, Niels Andersen [næstformand], Søren Jensen, Gideon, Ejnar Hansen, Heilesen, Paabøl, Thestrup, Fanger og Adolph Sørensen). Betænkning (B. sp. 1119) afgivet $^{21}/_5$. (Ordfører: Carl Petersen). 2. beh. $^{28}/_5$ (F. sp. 4836). Henvist til fornyet udvalgsbehandling. 3. beh. $^{2}/_6$ (F. sp. 5093). *Loven stadfæstet 7. juni 1958.* (Lovt. nr. 158).

Ved loven ophæves lov nr. 285 af 3. juli 1942 om renten af udlån mod pant i fast ejendom (årbog 1941-42, side 199).

Reglerne i loven af 3. juli 1942 betød en lempelse i de regler, der hidtil havde været gældende på dette område. Efter loven af 6. april 1855 var maksimalrenten for lån mod pant i fast ejendom 4 pct., men der havde dog periodevis været adgang til at opnå bevilling til at kræve en højere rente.